

ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТІ

Дар'я Приходько, Юлія Капітоненко, студентки групи МР-1-20

Керівник: Оксана Ткачова, к.н.держ.упр., доцент

Дніпровський державний аграрно-економічний університет

Світ стрімко входить в епоху глобалізації на тлі блискавичних змін у сфері високих технологій, які вже у найближчі 5-7 років докорінно змінять світ.

На думку експертів [1] з економічного та освітнього менеджменту, для впровадження передових інформаційних технологій (ІТ) необхідно:

- створення технологій, апаратного та програмного забезпечення, телекомунікаційних систем, що забезпечують нормальне функціонування сфери освіти;

- гарантувати виробничу та технологічну базу для проходження практик в рамках міжнародного розподілу праці в державних конкурентних ІТ та ресурсах;

- гарантувати пріоритетний розвиток передової інформації та виробництва знань;

- забезпечити перепідготовку кваліфікованого персоналу;

- забезпечити життя повному впровадженню інформаційних технологій у освітні, наукові та культурні галузі.

Значна кількість державних програм, проектів та законодавчих актів спрямовані на забезпечення умов ефективного використання сучасних комп'ютерних технологій в освіті, а саме: Закони України «Про освіту» [2], «Про вищу освіту» [3], «Національна стратегія розвитку освіти в Україні на період до 2021 року» [4], «Стратегія розвитку інформаційного суспільства в Україні» [5].

Станом на 2020-2021 роки, через пандемію COVID-19 освіта в Україні зазнала прогресуючих змін. На даний час освітній процес базується та максимально залежить від використання інформаційних технологій. Активна діяльність освітніх структур на сучасному рівні передбачає застосування всіх можливих Інтернет-джерел для навчання та надає можливість продовжувати навчання в умовах карантину. У зв'язку з практичною неможливістю забезпечити безпечні епідеміологічні умови навчання, від початку карантину освітні заклади мали швидко звикати до нових умов та переходити на тимчасове дистанційне навчання.

Для дистанційного навчання в Україні створено всі потрібні умови. Це платформи для організації навчання, наприклад: Moodle, Google Classroom, Edmodo, Мій клас та Classdojo. Це всі можливі сервіси створення тестів для перевірки знань – Майстер-Тест, Online Test Pad, ClassMarker та інші. Також, створені електронні версії звичайних підручників, що значно полегшує навчання. Візуалізація навчальної інформації відбувається за допомогою таких сервісів, як: Matific, Timeline JS, Google Arts & Culture, які створені для генерування інтерактивних навчальних матеріалів: карт, таблиць, опорних схем, відео.

Щоб рівень знань онлайн навчання відповідав рівню звичайній формі навчання, були впровадженні окремі платформи для спілкування з викладачами у відео форматі реального часу. Це такі програми, як: Zoom, Skype, Google Meet та інші.

Безмежність інформаційних технологій у сфері освіти дає змогу забезпечити грамотну освіту для початкового, середнього та вищого її рівнів. Основною проблемою використання інформаційних технологій в освіті на практиці є матеріально-технічне оснащення учасників освітнього процесу, якість зв'язку, а також відсутність досвіду та можливостей у педагогів щодо користування технологіями. Тому повний перехід від класичного навчання до дистанційного значно втрачає шанси на свою матеріалізацію. Але й цю проблему можна вирішити відвідуванням курсів по підвищенню кваліфікації й навиків роботи з ПК, та забезпеченням викладачів і учнів місцями для роботи онлайн.

В сучасних умовах інформаційно-комунікаційні технології істотно змінили ринкову конкуренцію ІТ-фахівців, наділивши учасників ринку абсолютно новими інструментами і каналами впливу на свідомість масової аудиторії у сфері освітніх послуг.

Реалії сьогодення ставлять перед освітніми закладами завдання формування особистості, яка успішно реалізує себе в обраній професії в умовах розвитку інформаційного суспільства. Зростання кількості людей з особливими потребами (психофізичними порушеннями) та, безпосередньо, карантинні умови призводять до впровадження можливостей навчання за допомогою ІТ.

Розвиток сучасної інфраструктури безперервної освіти має базуватися на соціальних, економічних, педагогічних, технологічних, організаційних інноваціях, спрямованих на підвищення якості навчання і менеджменту, результативності та продуктивності індивідуальної і колективної роботи, доступності інформації та навчальних ресурсів. Під впливом революційних змін у сфері ІКТ не тільки з'явилася можливість реалізації нових видів і форм навчальної діяльності, а й зросла динаміка вимог до компетентності фахівців, що вимагає безперервного оновлення знань і навичок. У зв'язку з цим, нові моделі електронного навчання повинні подолати відставання моделей традиційної освіти від потреби інформаційного суспільства та суспільства знань, запропонувати концептуальні рішення для нових видів і умов навчальної діяльності.

1. Кадемія М.Ю., Шахіна І.Ю. Інформаційно-комунікаційні технології в навчальному процесі: навчальний посібник. – Вінниця: ТОВ «Планер». – 2011. – С. 220.

2. Закон України «Про освіту» № 2145-VIII. URL:

<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text>

3. Закон України «Про вищу освіту» № 1556-VII. URL:

<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18#Text>